

акцентує гармонійність стосунків між героями, символізує плідність їх союзу. Відтворення епізоду про народження сина в родині Норсбруків в останньому творі збірки виступає, з одного боку, своєрідним сюжетно-тематичним обрамленням «Групи благородних дам», а, з іншого боку, підсумовує щасливий фінал твору «Благородна Лаура», як різдвяного оповідання, безпосередньо.

Перше та останнє оповідання збірки, утворюючи тематичну та композиційну єдність, пов'язані з іншими творами «Групи благородних дам» за допомогою низки спільних сюжетних елементів (наявність двох претендентів на руку героїні, таємний шлюб, романтична втеча, родинні тасмніці), мотивів та алюзій (мотив випробування, інтерпретації міфологічних сюжетів) й образів-символів. Іншою спільною рисою творів є розв'язання проблеми стосунків між чоловіками та жінками в контексті станового суспільства.

Збереження Т. Гарді основних ознак жанру різдвяного оповідання (темпоральна маркованість, просторова локалізація, мотив переродження/ народження, щасливий фінал) у поєднанні з загальним сюжетно-тематичним наповненням збірки, акцентуванням релігійно-символічного та міфологічного підґрунтя зображення й моралістично-повчального характеру фіналу, робить новелу не просто традиційним різдвяним твором, а важливим елементом збірки «Група шляхетних дам», а відтак і складником художньо-філософської системи поглядів письменника.

Література:

1. Мифы народов мира. Энциклопедия в 2-х т. / [гл. ред. С. А. Токарев]. – М. : Рос. энциклопедия, 1994. – Т. 2. – К – Я. – 1994. – 719 с.
2. Рыбакин А. И. Словарь английских личных имен : 4000 имен / А. И. Рыбакин. – [2-е изд.]. – М. : Рус. яз., 1989. – 224 с.
3. Шевчук Н. В. «Різдвяні оповіді» Ч. Діккенса у хронотопно-типологічних зв'язках : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.04 «Література зарубіжних країн» / Н. В. Шевчук. – Львів, 2001. – 19 с.
4. Hardy T. A Group of Noble Dames : [short stories] / T. Hardy. – L. : Macmillan and Co., Ltd, 1907. – 270 p. – (Першотвір).

УДК 811.11'373.46:502.1]:001.8

М. Я. Саламаха,

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів

ЗАГАЛЬНОНАУКОВА МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ АНГЛОМОВНИХ ТЕРМІНІВ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ

У статті зроблена спроба проаналізувати методологію дослідження англomовних термінів охорони довкілля. Метою та завданнями статті є описати загальнонаукові методи, необхідні для аналізу структурних та семантичних особливостей вищезгаданих термінів. Одночасне використання кількох методів уможливило отримання остаточної результату та висновків.

Ключові слова: методологія дослідження, загальнонаукова методологія, метод, аналіз, індукція, узагальнення, аналогія, моделювання, опис, порівняння.

GENERAL SCIENTIFIC METHODOLOGY IN THE RESEARCH OF THE ENGLISH ENVIRONMENTAL TERMS

In the article an attempt has been made to analyze the methodology of research of the English Environmental terms. For the study of environmental terms, which covered analysis of their structure and semantics, general philosophical, general scientific and linguistic methodologies have been involved.

Comprehensive research of environmental terminology has been carried out gradually. On the first stage the material (2565 terms for research) has been selected. On the second stage analysis of the structure and semantics of the terms has been made, paradigmatic relations of the researched terms and their functional features have been defined. Each stage was accompanied by the use of appropriate methodology.

General scientific methodology is based on theoretical concepts and includes such methods: 1). methods used at the theoretical level of research (induction, deduction, system approach, etc.); 2). methods used both at the theoretical and empirical levels of research (analysis and synthesis, classification, generalisation, modeling, formalization, abstraction, etc.); 3). methods used at the empirical level of research (observation, experiment, comparison, visual and graphical methods etc.).

General scientific methods have been used for both theoretical and empirical research of terms. The simultaneous combination of several methods made it possible to obtain final results and conclusions. Such methods as analysis, synthesis, induction, deduction, observation, modeling, description, comparison, generalization, classification, combined with linguistic methods have been widely used in our research. The definitions of basic scientific methods have been given and their applications have been described.

Key words: methodology, general scientific methodology, method, analysis, induction, generalization, analogy, modeling, description, comparison.

ОБЩЕНАУЧНАЯ МЕТОДОЛОГИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ТЕРМИНОВ ОХРАНЫ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ

В статье сделана попытка проанализировать методологию исследования англоязычных терминов охраны окружающей среды. Целью и задачами статьи является описать общенаучные методы, необходимые для анализа структурных и семантических особенностей вышеуказанных терминов. Одновременное использование нескольких методов позволило получить окончательные результаты и выводы.

Ключевые слова: методология исследования, общенаучная методология, метод, анализ, индукция, обобщение, аналогия, моделирование, описание, сравнение.

Постановка наукової проблеми та її значення. Методологія дослідження термінології охорони довкілля (ОД) включає загальнофілософську, загальнонаукову та лінгвістичну. Загальнонаукова методологія ґрунтується на таких підходах як термінологічний, хронологічний, системний, структурно-функціональний тощо. До загальнонаукових методів відносимо такі, які можуть використовуватися при теоретичному та емпіричному дослідженні термінів. Загальнонауковими методами є аналіз, синтез, індукція, дедукція, моделювання, спостереження, опис, порівняння, узагальнення, класифікація та інші.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Статтю присвячено методології та методам дослідження англомовної терміносистеми охорони довкілля з оперттям на методологічні принципи дослідників К. Я. Авербуха, М. О. Вакуленко, Б. М. Головіна, Т. Р. Кияка, Д. С. Лотте, А. В. Суперанської, О. О. Реформатського та інших. Теоретичною базою дослідження слугували також праці Я. А. Климовицького, В. В. Ковальчук, А. Є Конверського, Н. К. Кравченко, І. М. Рассохи, Ю. С. Степанова, Л. М. Черчик, Г. С. Цехмістрової, В. Н. Ярцевої тощо.

Мета і завдання статті. Мета статті – описати методологію, що застосовується під час дослідження англомовних термінів та терміносистеми охорони довкілля. Мета охоплює виконання таких завдань: визначити та проаналізувати основні загальнонаукові методи дослідження, описати застосування даних методів для дослідження вищезгаданих термінів.

Виклад основного матеріалу. Комплексне дослідження терміносистеми охорони довкілля здійснювалося поетапно. На першому етапі відібрано фактологічний матеріал. На другому етапі здійснено аналіз структури та семантики терміна, з'ясовано парадигматичні відношення досліджуваних термінів та їх функціональні особливості. Кожен етап супроводжувався застосуванням відповідної методології. Аналіз та опис застосування лінгвістичних методів для дослідження термінів було нами здійснено [12].

Передусім проаналізуємо ключові теоретичні поняття, пов'язані з методологією дослідження.

Термін «методологія» (гр. *methodos* – спосіб, метод і *logos* – наука, знання) – вчення про методи пізнання. Його розуміємо у двох основних значеннях: 1) вчення про принципи, основні шляхи, методи і способи пізнання мовної діяльності; програма дослідження; та 2) загальна теорія лінгвістичного методу [7, с. 25].

Методологія виконує дві основні функції: 1) отримання нового знання та подання його у вигляді понять, законів, теорій тощо; 2) організація використання нових знань у практичній діяльності. Суть методології полягає у внутрішній організації процесу пізнання.

Метод (грец. – *шлях дослідження чи пізнання*) – спосіб організації теоретичного та практичного освоєння дійсності, зумовлений закономірностями розвитку об'єкта [9].

Іншими словами, *метод* – це сукупність дослідницьких методик, прийомів та операцій, тобто засобів дослідження, застосованих для досягнення мети та вирішення дослідницьких завдань щодо лінгвістичної теорії і методології пізнання мовної дійсності [7, с. 24].

У свою чергу, «методика» – це процедура застосування тих чи інших методів і прийомів на усіх етапах дослідження [6, с. 5-15]. І. В. Арнольд розуміє методіку як сукупність прийомів спостереження, експерименту чи опису [1, с. 192].

Застосовані нами методи дослідження поділяємо на три основні групи, що тісно корелюють між собою: загальнофілософські або фундаментальні, загальнонаукові та конкретнонаукові або лінгвістичні.

Загальнофілософська методологія включає сукупність загальних принципів, що регулюють пізнавальну і практичну діяльність наукового пізнання та конкретизуються через загальнонаукову методологію [14, с. 79].

Загальнонаукова методологія використовується у переважній більшості наук і базується на загальнонаукових принципах дослідження: історичному, логічному, системному, моделювання тощо [14, с. 79].

Загальнонаукова методологія ґрунтується на теоретичних концепціях і включає такі методи пізнання: 1) методи, що використовуються на теоретичному рівні дослідження (індукція, дедукція, системний підхід, та ін.); 2) методи, що використовуються як на теоретичному, так і емпіричному рівнях дослідження (аналіз і синтез, систематизація, узагальнення, моделювання, формалізація, абстрагування); 3) методи емпіричного дослідження (спостереження, експеримент, порівняння, візуально-графічні методи) [10].

До загальнонаукових методів відносимо: *аналіз, синтез, індукцію, дедукцію, аналогію, моделювання*. Розглянемо їх застосування детальніше.

Аналіз – метод дослідження, який включає в себе вивчення предмета за допомогою уявного або практичного розчленування його на складові елементи (частини об'єкта, його ознаки, властивості, відношення) [11, с. 32].

У нашому випадку, термінологію ОД трактуємо як структурно-організовану систему, у якій елементи пов'язані між собою та впливають один на одного. Аналіз застосовуємо на усіх етапах дослідження з метою визначення структурних-семантичних і прагматичних особливостей терміна. Парадигматичні відношення у терміносистемі ОД окремо розглядаємо у площині синонімічних, антонімічних і гіперо-гіпонімічних.

Синтез – метод, що дозволяє здійснювати об'єднання елементів (частин) об'єкта, який розкладений у процесі аналізу, при цьому встановлюються зв'язки між елементами та можливість пізнати об'єкт дослідження як єдине ціле [9]. Скажімо, термін *endangered species* об'єднує у собі значення кожного окремого елемента і об'єднання цих елементів призводить до розуміння усього термінологічного словосполучення – *види, які знаходяться під загрозою вимирання*.

Акцентуємо на тому, що методи аналізу та синтезу тісно взаємопов'язані у науковому дослідженні та забезпечують об'єктивне пізнання дійсності і разом з тим відображають єдність протилежностей щодо взаємозв'язку поодинокого (окремого) і загального.

Індукція – метод пізнання, за допомогою якого виводяться загальні принципи та закономірності фактів та явищ, тобто коли мислення розвивається від конкретного до загального [8, с. 11]. У процесі спостереження зібрано мовні факти, що часто мають повторювальний характер, і на цій основі вибудовуються індуктивні умовиводи.

У досліджуваній термінології метод індукції проявляється в узагальненні щодо з'ясування закономірностей і тенденцій розвитку терміносистеми ОД, тобто аналізуємо окремі складові терміна охорони довкілля, виокремлюємо у них їх суттєві ознаки та отримуємо шляхом абстрагування узагальнені знання. Для прикладу, відібравши за таким принципом усі двокомпонентні термінологічні словосполучення ОД, аналізуємо їх компоненти за частиномовною приналежністю. Відповідно, класифікуємо їх на певні структурні частиномовні моделі (N+N, A+N, Ven+N, Ving+N, N+Ving тощо). Підраховуємо кількість словосполучень, що утворюються за певною моделлю, і доходимо до загального висновку, що у досліджуваній термінології ОД переважають двокомпонентні термінологічні словосполучення, утворені за моделлю N+N. Аналогічно, проаналізувавши одиничне, доходимо загальних висновків та встановлюємо закономірності і щодо інших особливостей термінів та терміносистеми ОД.

Дедукція – метод пізнання, за допомогою якого окремі твердження виводимо із загальних, тобто це перехід від загальних уявлень до конкретних [8, с. 11]. Метод дедукції ґрунтується на загальному судженні, за допомогою якого проаналізовано терміносистему охорони довкілля у ракурсі її загальних і конкретних ознак. Отже, знаючи, що кожне значення терміна містить кілька семантичних компонентів, виокремлюємо інтегральні та диференційні семи.

Аналогія – метод наукового пізнання, за допомогою якого досягаються знання про предмети чи явища на основі їх подібності з іншими предметами чи явищами за суттєвими ознаками [5, с. 20]. Так, на підставі аналогії вибудовувалися

структурні моделі однослівних термінів та термінологічних словосполучень, визначалися синонімічні ряди, антонімічні пари тощо. Для підтвердження висловленого вище, проілюструємо метафоризований термін ОД – *coffin*. Із загальноживого слова *coffin* – *a long box in which a dead person is buried or burnt* [15, с. 254] (спеціально зроблена скриня, у якій ховають покійника) у процесі метафоризації на основі зовнішньої і функціональної аналогії та подібності виникає спеціальний термін *coffin* – тара для перевезення радіоактивних речовин, де актуалізуються інтегральні семи – 1) (загальна) «коробка»; 2) (спеціальна) «закрита тара, яка використовується для зберігання».

Моделювання – метод наукового пізнання, який полягає у заміні об'єкта, що вивчається, його моделлю, за якою вивчають, або уточнюють характеристики оригіналу [9]. Метод моделювання особливо широко використовуємо у дослідженні структури терміна охорони довкілля, за допомогою якого визначено найхарактерніші структурні моделі як термінологічних словосполучень, так і однослівних термінів охорони довкілля, наприклад: Adj + N: *hazardous substance*. Якщо інший термін виявляє спільні структурні ознаки з попереднім, то відносимо його до цієї ж структурної моделі (Adj + N): *environmental assessment, conventional pollutants, raw sewage*.

Із загальнонаукових методів емпіричного дослідження найчастіше залучаємо *спостереження, опис, порівняння, узагальнення, класифікацію* тощо.

Завдання роботи також передбачають використання *описового методу*, що включає лінгвістичні спостереження, порівняння та узагальнення.

В *описовому методі* розрізняємо такі послідовні етапи: 1) інвентаризація – виокремлення терміноодиниць аналізу (фонем, морфем, лексем, тощо); 2) членування виокремлених терміноодиниць на менші складові: поділ терміносполучення на словоформи, словоформи на морфеми, морфеми на фонеми, тощо; 3) класифікація одиниць (таксономія); 4) інтерпретація виділених одиниць – виявлення ознак груп таксономії [4].

Описовий метод як сукупність процедур інвентаризації, класифікації та інтерпретації досліджуваних мовних явищ у синхронії застосовувався нами у дослідженні термінології охорони довкілля на кожному етапі.

Для прикладу, за своєю структурою *sound pollution* (*шумове забруднення*) – це двокомпонентне термінологічне словосполучення, до складу якого входять іменники (його структурна модель – N+N). Подальша сегментація компонентів на морфеми засвідчує, що другий компонент (дериваційний) містить суфікс *-tion* (позначає процес та результативність) і є віддієслівним іменником. Отже, структурну модель термінологічного словосполучення позначаємо N (R) + N (R+s). За синтаксичними зв'язками *sound* описує вид забруднення (шумове) та виступає в ролі означення. До складу терміна не входить жоден прийменник. Відтак, описуємо його як субстантивне просте безприйменникове словосполучення, утворене на основі узгодження.

Спостереження допомагає фіксувати властивості та зв'язки об'єкта дослідження [3]. Результатом спостереження став аналіз набутого фактичного матеріалу, встановлення взаємозв'язків між мовними фактами. Інформація, отримана завдяки спостереженню, перетворюється у схеми, малюнки, таблиці.

Порівняння – один із методів пізнання, який встановлює подібність або відмінність термінів охорони довкілля за певними ознаками [2, с. 28], а також дає змогу знайти те загальне, що може бути притаманним двом або кільком термінам. Порівняння застосовано під час визначення структури термінів: *rainforest – woodland* (NN); *surface pollution – sewage treatment* (N+N); *municipal solid waste landfill – regulatory clean water goals* (A+A+N+N); *HWM facility – ISC model* (комбіновані абривіатури); для аналізу термінів, утворених на основі метафоричного та метонімічного перенесень: *measurement – вимірювання, pollution – забруднення* (метонімічне перенесення «процес – результат») тощо.

Вагомим методом теоретичного та емпіричного дослідження, що використовується у процесі аналізу терміносистеми ОД, є *класифікація*, яка лежить в основі системності термінів та терміносистем. Класифікація виникає на певному етапі розвитку індуктивних наук, коли визріває необхідність оцінки і переоцінки матеріалів дослідження, виявлення ієрархії наукових понять і взаємовідношень об'єктів дослідження [13, с. 138]. Так, за допомогою класифікації здійснено поділ термінів охорони довкілля на одинадцять тематичних груп; виокремлено абсолютні (*decolorizing – discoloration* (знебарвлення) та відносні синоніми (*catastrophe – accident – crash* (катастрофа)); класифіковано терміни-антоніми а) відповідно до структури на: 1) прості (однослівні) та 2) складні (не однослівні); б) за семантичним критерієм на: 1) контрарні (*maximum / median / minimum lethal dose*); 2) комплементарні (*open incinerator / closed incinerator*); 3) контрадикторні (*direct / indirect discharge*) та 4) векторні (*deforestation / reforestation*) тощо.

Узагальнення застосовуємо як комплекс послідовних дій для зведення конкретних поодиноких фактів в єдине ціле з метою виявлення спільних ознак, притаманних досліджуваному терміну. Наприклад, виявивши класифікаційні ознаки епонімічних термінів ОД, узагальнюємо, що охороні довкілля притаманні двокомпонентні епонімічні терміни з одним ініціальним компонентом на першому місці (на відміну від епонімічного елемента у присвійному відмінку), які переважно вживаються на позначення правил, принципів, законів або обладнання та приладів (*Peterson dredge, Aitken counter* тощо).

Висновки. Таким чином, загальнонаукові методи використовувалися нами як для теоретичного, так і для емпіричного дослідження термінів. Одночасне поєднання кількох методів уможливило отримання остаточних висновків. Такі методи як аналіз, синтез, індукція, дедукція, спостереження, моделювання, опис, порівняння, узагальнення, класифікація у поєднанні з лінгвістичними методами широко використовувалися у нашому дослідженні.

Література:

1. Арнольд И. В. Семантическая структура слова в современном английском языке и методика её исследования: на материале имени существительного : монография / И. В. Арнольд. – Л. : Просвещение, 1966. – 191 с.
2. Бірта Г. О. Методологія і організація наукових досліджень / Г. О. Бірта, Ю. Г. Бургу. – К. : «Центр учбової літератури», 2014. – 142 с.
3. Емпіричні методи наукового дослідження [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lib.lntu.info/book/fb/peps/2012/12-31/page8.html>.
4. Загорійчук А. Методи лінгвістичних досліджень [Електронний ресурс] / А. Загорійчук, О. В. Орловська. – Режим доступу : <http://intkonf.org/zagorychuk-a-kpn-orlovska-ov-metodi-lingvistichnih-doslidzen/> Режим доступу 04.01.2015.
5. Кислий В. М. Методологія та організація наукових досліджень / В. М. Кислий. – Суми : Вид-во СумДУ, 2009. – 113 с.
6. Комарова З. И. Основы системной методологии современной полипарадигмальной лингвистики и терминоведения / З. И. Комарова // Термінологічний вісник. – 2013. – Вип. 2(2). – С. 5–15.
7. Конверський А. Е. Основы методологии та організації наукових досліджень : навч. посіб. – К. : Центр учбової літ-ри, 2010. – 352 с.
8. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган. – К. : Видавн. центр «Академія», 2001. – 368 с.
9. Методологія та методи наукового дослідження в соціальній роботі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/posibnuku/327/7.pdf>

10. Поняття методології наукових досліджень та її види [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lib.lntu.info/book/fb/resp/2012/12-31/page7.html>.
11. Рассоха І. М. Методологія та організація наукових досліджень / І. М. Рассоха. – Х. : ХНАМГ, 2011. – 77 с.
12. Саламаха М. Я. Методи дослідження англomовного терміна охорони довкілля / М. Я. Саламаха // Наук. вісник Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Сер. : Філол. науки – 2015. – С. 303–309.
13. Суперанская А. В. Общая терминология: вопросы теории / А. В. Суперанская, Н. В. Подольская, Н. В. Васильева. – М. : Либроком, 2012. – 248 с.
14. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень : навч. посіб. – К. : Видавн. Дім «Слово», 2004. – 240 с.
15. Longman Dictionary of Contemporary English. – London, 1995. – 1668 p.

УДК 811.11+659.1

В. В. Самарина,

Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет, г. Харьков

ЛИНГВОПРАГМАТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ АНАЛИЗА НЕМЕЦКОЯЗЫЧНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСА

В статье предлагается анализ авторских речевых стратегий и способов обоснования рекламных утверждений. Когнитивные аспекты рекламы реализуются в ее прагматике, прежде всего, в авторских речевых стратегиях и способах обоснования рекламных утверждений. В первичной рекламе – это фактографический, логический, каузальный, вероятностный способы; во вторичной – эмпирический, ассоциативно-образный, вероятностный, пресупозиционный.

Ключевые слова: рекламный дискурс, концепт, фрейм, атрибут, речевая стратегия, код.

ЛИНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ НІМЕЦЬКОМОВНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ

У статті запропоновано аналіз авторських мовленнєвих стратегій і способів обґрунтування рекламних тверджень. Когнітивні аспекти реклами реалізуються в її прагматиці, перш за все, в авторських мовленнєвих стратегіях і способах обґрунтування рекламних тверджень. В первинній рекламі коди застосовуються тільки при імовірнісному обґрунтуванні тверджень, а у вторинній – при асоціативно-образному, імовірному, емпіричному, пресупозиційному.

Ключові слова: рекламний дискурс, концепт, фрейм, атрибут, мовленнєва стратегія, код.

LINGUOPRAGMATIC ASPECT OF GERMAN ADVERTISING DISCOURSE

The analysis of author's speech strategies and manners of grounding assertions is offered for consideration in the article. This article deals with the study of German advertising text and discourse. Linguo-stylistic, linguopragmatic, linguocognitive and synergetic aspects of this type of discourse in their unity are the systematic linguistic description of advertising phenomenon which plays a significant role in modern German world picture. The cognitive aspect of advertising is reflected in textual concepts and methods of knowledge presentation in texts. The textual concepts are presented in the form of table frame schemes. These schemes include concept attributes, attribute meanings, sources of knowledge on meanings and attached procedures.

The cognitive aspect of advertising is realized in its pragmatics, first of all, in author's speech strategies and manners of grounding of advertising assertions. In primary advertising, codes are used only with probability assertions, and in secondary advertising – with association-figurative, probable, empirical, presuppositional ones.

Key words: advertising discourse, concept, frame, attribute, speech strategy, code.

Постановка науочної проблеми і її значення. Рекламний дискурс в прагматическому аспекті породжує множество питань, інтересних для досліджувача. Серед них, на наш погляд, основними являються наступні.

1. Побудова речевих стратегій, виходячих з інтенцій автора і способів їх реалізації, улічуючих фонові знання, менталітет адресата.

2. Особенності висказувань в рекламному дискурсі, являючихся з лінгвопрагматическої точки зору речевими актами, способи забезпечення іллокуції і перлокуції речевих актів в рамках речової стратегії.

Методика лінгвістического дослідження рекламного дискурсу виходить з загальних системних положень, відображаючих зв'язь прагматики, когнітології і стилістического забезпечення даного типу дискурсу. Несомненно, основним свойством реклами являється її комунікативна направленість, призначена для активного речевого співробітництва, інтеракції адресанта і адресата. З цією метою в рекламі вироблені певні речеві стратегії, використовуються лінгвокультурні коди, реалізуючі всі відомі прагматическі функції рекламного дискурсу. В свою чергу, дані стратегії і коди базуються на психологічних і ментальних потребах адресата, улічують його масовість, і таким чином проявляється когнітивний аспект реклами, виражений в використанні масових стереотипів в концепті кожного рекламного тексту [5, с. 41].

Об'єктом дослідження являється сучасна німецькоязычна реклама як тип тексту і дискурсу.

Предметом дослідження являються лінгвопрагматическі характеристики реклами.

Изложение основного материала и обоснование полученных результатов исследования. Речеві стратегії в рекламному дискурсі базуються на специфічних методах обосновання значень атрибутів текстових концептів і усталовленні зв'язі атрибутів, забезпечуючої певну ступінь когерентності рекламного тексту. Вказаними цілями сприяє використання спеціальних кодів, встановлених в речевих актах дискурсу і забезпечуючих їх ефективну іллокуцію і перлокуцію.

Обоснование значень атрибутів (по відношенню до вимог реклами) може відбуватися логіческим, фактографіческим, вероятностним, емпірическим, асоціативно-образним і іншими способами, а з лінгвістическої точки зору – узуальним або окказіональним чином. Розглянемо докладніше приклади таких обосновань.

1. *Jetzt ist Zeit für den Klimaanlage-Service in der A.T.U-Meisterwerkstatt.*

Eine Fahrzeugklimaanlage ist nicht wartungsfrei. Die Klimaanlage verliert in einem Jahr bis zu 15 % Kältemittel, durch Schläuche, O-Ringe und die Wellendichtringe am Kompressor. Dies führt zu unzureichender Kühlung im Fahrzeuginnenraum. Wird dieser Kältemittelverlust nicht durch regelmäßige Wartung ausgeglichen, muss Ihre Klimaanlage höhere Belastungen tragen. Da das Kältemittel auch für die Schmierung beweglicher Teile sorgt, kann zu wenig Kältemittel zu Bauteilschäden führen.

Unser Klimaservice beinhaltet die folgenden Leistungen: